

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมการเผชิญปัญหาเรื่องโรคอ้วนหรือภาวะน้ำหนักเกินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาพฤติกรรมการเผชิญปัญหาเรื่องโรคอ้วนหรือภาวะน้ำหนักเกินและปัจจัยส่วนบุคคล ทศนคติต่อโรคอ้วนหรือภาวะน้ำหนักเกิน การรับรู้เรื่องโรคอ้วน การเผชิญปัญหา ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร จากโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและสังกัดการศึกษาเอกชน จาก 3 เขตการศึกษา จำนวน 6 โรงเรียน จำนวนนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม 740 คน ผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ที่สุดและมีการตอบแบบสอบถามครบทุกข้อได้แบบสอบถามทั้งหมด 701 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ SPSS for Windows ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผลการวิจัยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงผลการวิจัยตามข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ด้านข้อมูลส่วนบุคคล ด้านการรับรู้เรื่องโรคอ้วน พฤติกรรมลดน้ำหนัก การเผชิญปัญหา

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิจัยโดยการวิเคราะห์แบบตัวแปรเดียว (Univariate analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลส่วนบุคคล การรับรู้เรื่องโรคอ้วน กับพฤติกรรมการเผชิญปัญหา

ตอนที่ 3 แสดงผลการวิจัยโดยวิเคราะห์แบบตัวแปรเชิงซ้อน (Multiple Regression) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาเรื่องโรคอ้วนหรือภาวะน้ำหนักเกิน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของประชากรที่ศึกษา

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของประชากรจำแนกตาม เพศ อายุ น้ำหนัก ส่วนสูง คำนีมวลกาย ค่าใช้จ่ายประจำเดือน (N = 701)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	277	39.5
หญิง	424	60.5
อายุ(ปี)		
12-13	5	0.7
14-15	601	85.7
>15	95	13.6
น้ำหนัก(กิโลกรัม)		
32-52	400	57.1
53-73	250	35.7
74-95	44	6.3
95-115	7	1.0
Mean = 53.37, S.D. = 11.77, Min = 32, Max = 115		
ส่วนสูง(เซนติเมตร)		
145-158	195	28.1
159-172	423	60.3
173-186	81	11.6
Mean = 162.99, S.D. = 7.47, Min = 145, Max = 186		

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของประชากรจำแนกตาม เพศ อายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ดัชนีมวลกาย ค่าใช้จ่ายประจำเดือน (ต่อ) (N = 701)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ดัชนีมวลกาย(BMI)		
น้ำหนักตัวต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ(<20)	456	65.1
น้ำหนักตัวอยู่ในเกณฑ์ปกติ(20-25)	186	26.5
น้ำหนักตัวสูงกว่าเกณฑ์ปกติ(26-30)	36	5.1
โรคอ้วน(>30)	23	3.3
Mean = 20.07, S.D. = 4.02, Min = 13, Max = 43		
ค่าใช้จ่ายประจำเดือน(บาท)		
<1,000	82	11.7
1,001-3,000	390	55.6
3,001-5,000	135	19.3
>5,000	94	13.4

เพศ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 60.5 และเพศชาย ร้อยละ 39.5

อายุ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 14-15 ปี ร้อยละ 85.7 รองลงมาได้แก่ช่วงอายุมากกว่า 15 ปี ร้อยละ 13.6

น้ำหนัก

กลุ่มตัวอย่างมีน้ำหนักอยู่ระหว่าง 32-115 กิโลกรัม โดยมีน้ำหนักเฉลี่ย 53.37 กิโลกรัม (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.77 กิโลกรัม) ส่วนใหญ่มีน้ำหนักอยู่ระหว่าง 32-52 กิโลกรัม ร้อยละ 57.1 รองลงมาได้แก่ น้ำหนักอยู่ระหว่าง 53-57 กิโลกรัม ร้อยละ 35.1

ส่วนสูง

กลุ่มตัวอย่างมีส่วนสูงอยู่ระหว่าง 145-186 เซนติเมตร โดยมีส่วนสูงเฉลี่ย 192.99 กิโลกรัม (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.48 เซนติเมตร) ส่วนใหญ่มีส่วนสูงอยู่ระหว่าง 159-172 เซนติเมตร ร้อยละ 60.3 รองลงมาได้แก่ ส่วนสูงอยู่ระหว่าง 145-158 เซนติเมตร ร้อยละ 28.1

ดัชนีมวลกาย(BMI)

กลุ่มตัวอย่างมีดัชนีมวลกายอยู่ในช่วง 13-43 โดยมีดัชนีมวลกายเฉลี่ย 20.7 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.02) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ ร้อยละ 65.1 รองลงมาได้แก่ มีน้ำหนักตัวอยู่ในเกณฑ์ปกติ มีน้ำหนักสูงกว่าเกณฑ์ปกติ และโรคอ้วน ร้อยละ 26.5, 5.1 และ 3.3 ตามลำดับ

ค่าใช้จ่ายประจำเดือน(บาท)

กลุ่มตัวอย่างได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครองอยู่ในช่วง 1,001-3,000 บาท/เดือน ร้อยละ 55.6 รองลงมาได้แก่ ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนอยู่ในช่วง 3,001-5,000 บาท/เดือน ร้อยละ 19.3

**ข้อมูลด้านการรับรู้เรื่องโรคอ้วน
ทัศนคติต่อโรคอ้วนหรือน้ำหนักเกิน**

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละ ของข้อมูลการรับรู้เรื่องโรคอ้วน จำแนกเป็น ทัศนคติต่อโรคอ้วน หรือน้ำหนักเกิน (N = 701)

ทัศนคติ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ทัศนคติด้านลบ (คะแนน <2.5)	182	26.0
ทัศนคติด้านบวก (คะแนน >2.5)	519	74.0

Mean = 2.65, S.D. = 0.33, Min = 1.4, Max = 3.8

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนทัศนคติต่อโรคอ้วนหรือน้ำหนักเกิน ของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ย 2.65 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.33) จากเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้ คะแนนเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไปมีทัศนคติด้านบวก คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 ลงมามีทัศนคติด้านลบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีทัศนคติด้านบวก ร้อยละ 74.0 มีทัศนคติด้านลบ ร้อยละ 26.0

อัครมโนทัศน์

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าต่ำสุดสูงสุดของอัครมโนทัศน์จำแนกตามคชันนัวมวลกาย (N = 701)

อัครมโนทัศน์	Mean	S.D	Min	Max
คชันนัวมวลกาย				
<20	52.94	10.66	22	74
20-25	52.97	10.73	23	74
26-30	50.61	9.58	29	67
>30	49.69	12.56	16	67
รวม	52.73	10.69	16	74

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนอัครมโนทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 52.73 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.69) ส่วนคะแนนอัครมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่โรคอ้วนหรือภาวะน้ำหนักเกินมีค่าเฉลี่ย 50.25 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.74) เมื่อแบ่งจำแนกคะแนนอัครมโนทัศน์ตามคชันนัวมวลกาย พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนอัครมโนทัศน์ของกลุ่มที่มีน้ำหนักตัวอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ น้ำหนักตัวต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน, น้ำหนักตัวสูงกว่าเกณฑ์ปกติและกลุ่มที่มีโรคอ้วน มีค่าเฉลี่ย 52.97, 52.94, 50.61, 49.69 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าต่ำสุดสูงสุดของการเผชิญปัญหา
จำแนกตามดัชนีมวลกาย (N = 701)

การเผชิญปัญหา				
ด้านใช้ความสามารถตนเอง	Mean	S.D	Min	Max
ดัชนีมวลกาย				
< 20	64.41	8.16	26	84
20-25	65.01	7.66	45	82
26-30	61.41	7.61	44	78
> 30	64.34	5.43	52	76
รวม	64.41	7.95	26	84
ด้านอาศัยแหล่งสนับสนุน				
<20	25.77	4.35	13	36
20-25	26.47	4.26	17	36
26-30	25.61	3.90	17	32
>30	26.34	3.22	20	34
รวม	25.96	4.27	13	36
ด้านหลีกเลี่ยงปัญหา				
<20	69.43	11.40	36	103
20-25	70.15	11.49	36	103
26-30	68.52	9.43	48	90
>30	74.95	13.73	46	100
รวม	69.76	11.44	36	103

จากตารางที่ 6 พบว่าการเผชิญปัญหาของกลุ่มตัวอย่างแยกตามดัชนีมวลกาย กลุ่มตัวอย่างที่มีน้ำหนักตัวอยู่ในเกณฑ์ปกติ มีค่าเฉลี่ยคะแนนการเผชิญปัญหาด้านใช้ความสามารถตนเองและด้านอาศัยแหล่งสนับสนุนมากที่สุด ส่วนกลุ่มที่มีโรคอ้วนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการเผชิญปัญหาด้านหลีกเลี่ยงปัญหามากที่สุด

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของวิธีการเผชิญปัญหา (N = 701)

วิธีการเผชิญปัญหา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ใช้ความสามารถตนเอง		
-ระดับต่ำ (คะแนน <52.5)	49	7.0
-ระดับสูง (คะแนน >52.5)	656	93.0
ค่าเฉลี่ย 64.41	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.95	
อาศัยแหล่งสนับสนุนอื่น		
-ระดับต่ำ (คะแนน <22.5)	144	20.5
-ระดับสูง (คะแนน >22.5)	557	79.5
ค่าเฉลี่ย 25.96	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.27	
แบบหลีกเลี่ยงปัญหา		
-ระดับต่ำ(คะแนน < 70)	391	55.8
-ระดับสูง(คะแนน > 70)	310	44.2
ค่าเฉลี่ย 69.76	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.44	
ค่าเฉลี่ยรวม 160.14	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 17.34	

จากตารางที่ 7 พบว่า ใช้เกณฑ์การแปลผลโดยใช้ ค่ากลาง (mid point) คือ 52.5 คะแนน ของวิธีการเผชิญปัญหาด้านใช้ความสามารถของตนเอง ค่ากลาง (mid point) คือ 22.5 คะแนน ของวิธีการเผชิญปัญหาด้านอาศัยแหล่งสนับสนุนอื่น ค่ากลาง (mid point) คือ 70 คะแนน ของวิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงปัญหา จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการเผชิญปัญหาด้านการใช้ความสามารถตนเอง ในระดับสูง ร้อยละ 93.0 อาศัยแหล่งสนับสนุนอื่น ในระดับสูง ร้อยละ 79.5 และใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงปัญหาในระดับต่ำ ร้อยละ 55.3

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของประชากรจำแนกตาม เพศ อายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ค่าใช้จ่าย ประจำเดือน ของกลุ่มตัวอย่างที่มีภาวะน้ำหนักเกินและโรคอ้วน (N = 59)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	34	57.6
หญิง	25	42.4
อายุ(ปี)		
12-13	1	1.7
14-15	53	89.8
>15	5	8.5
น้ำหนัก(กิโลกรัม)		
53-73	16	27.1
>74	43	72.9
Mean = 80.00, S.D. = 11.82, Min = 60, Max = 115		
ส่วนสูง(เซนติเมตร)		
145-158	9	15.3
159-172	40	67.8
173-186	10	16.9
Mean = 165.31, S.D. = 7.50, Min = 149, Max = 179		
รายได้ประจำเดือน(บาท)		
< 1,000	7	11.9
1,001-3,000	30	50.8
3,001-5,000	16	27.1
> 5,000	6	10.2

จากตารางที่ 8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีโรคอ้วนหรือภาวะน้ำหนักเกินส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 57.6 อายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 14-15 ปี ร้อยละ 89.8 มีน้ำหนักเฉลี่ย 80 กิโลกรัม ส่วนสูงเฉลี่ย 165.3 เซนติเมตร และมีรายได้ประจำเดือนส่วนใหญ่ 1,001-3,000 บาท ร้อยละ 50.8

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละ ของข้อมูลการรับรู้เรื่องโรคอ้วน จำแนกเป็นทัศนคติต่อโรคอ้วน หรือน้ำหนักเกิน ของกลุ่มตัวอย่างที่มีภาวะน้ำหนักเกินและโรคอ้วน (N = 59)

ข้อมูลการรับรู้เรื่องโรคอ้วน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ทัศนคติ		
ทัศนคติด้านลบ (คะแนน <2.5)	6	10.2
ทัศนคติด้านบวก (คะแนน >2.5)	53	89.8
Mean = 2.75, S.D. = 0.26, Min = 1.90, Max = 3.40		
การเผชิญปัญหา		
ใช้ความสามารถตนเอง		
-ระดับต่ำ (คะแนน <52.5)	6	10.2
-ระดับสูง (คะแนน >52.5)	53	89.8
Mean = 62.55, S.D. = 6.94, Min = 44, Max = 78		
อาศัยแหล่งสนับสนุนอื่น		
-ระดับต่ำ (คะแนน <22.5)	11	18.6
-ระดับสูง (คะแนน >22.5)	48	81.4
Mean = 25.89, S.D. = 3.64, Min = 17, Max = 34		
แบบหลีกเลี่ยงปัญหา		
-ระดับต่ำ(คะแนน < 70)	31	52.5
-ระดับสูง(คะแนน > 70)	28	47.5
Mean = 71.03, S.D. = 11.63, Min = 64, Max = 100		

จากตารางที่ 9 พบว่าคะแนนทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีโรคอ้วนหรือภาวะน้ำหนักเกิน มีค่าเฉลี่ย 2.75 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.26) จากเกณฑ์ในการให้คะแนนครั้งนี้ คะแนนเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไปมีทัศนคติด้านบวก คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 ลงมา มีทัศนคติด้านลบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีทัศนคติด้านบวก ร้อยละ 89.8 มีทัศนคติด้านลบ ร้อยละ 10.2 การเผชิญปัญหาของกลุ่มตัวอย่างพบว่าวิธีการเผชิญปัญหาด้านการใช้ความสามารถตนเอง ในระดับสูง ร้อยละ 89.8 อาศัยแหล่งสนับสนุนอื่น ในระดับสูง ร้อยละ 81.4 และใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงปัญหาใน ระดับต่ำ ร้อยละ 52.5

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าต่ำสุดสูงสุดของพฤติกรรมการลดน้ำหนักจำแนกตามดัชนีมวลกาย (N = 701)

พฤติกรรมการลดน้ำหนัก	Mean	S.D	Min	Max
ดัชนีมวลกาย				
< 20	56.24	5.40	39	71
20-25	57.45	5.41	41	72
26-30	56.22	5.21	46	65
> 30	59.08	4.21	52	69
รวม	56.65	5.40	39	72

จากตารางที่ 10 พบว่าดัชนีมวลกายของกลุ่มตัวอย่างที่มีโรคอ้วน (>30) มีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาเรื่องโรคอ้วนหรือภาวะน้ำหนักเกินมากที่สุดรองลงมาได้แก่ กลุ่มที่มีน้ำหนักตัวอยู่ในเกณฑ์ปกติ (20-25) กลุ่มน้ำหนักตัวต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ (<20) และกลุ่มที่มีภาวะน้ำหนักเกิน(26-30) ตาม ลำดับ มีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการลดน้ำหนัก 59.08, 57.45, 56.24, 56.22

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมลดน้ำหนัก ของกลุ่มตัวอย่างที่มีภาวะน้ำหนักเกินและโรคอ้วน (N = 59)

พฤติกรรมลดน้ำหนัก	จำนวน(คน)	ร้อยละ
พฤติกรรมลดน้ำหนัก		
ไม่เหมาะสม(คะแนน <52)	10	16.9
เหมาะสมปานกลาง(คะแนน 52-62)	40	67.8
เหมาะสมมาก(คะแนน >62)	9	15.3

Mean = 57.33, S.D. = 5.14, Min = 46, Max = 69

จากตารางที่ 11 พบว่า คะแนนพฤติกรรมลดน้ำหนักของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เหมาะสมปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 67.8 รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมลดน้ำหนักไม่เหมาะสมและเหมาะสมมากร้อยละ 16.9และร้อยละ 15.3

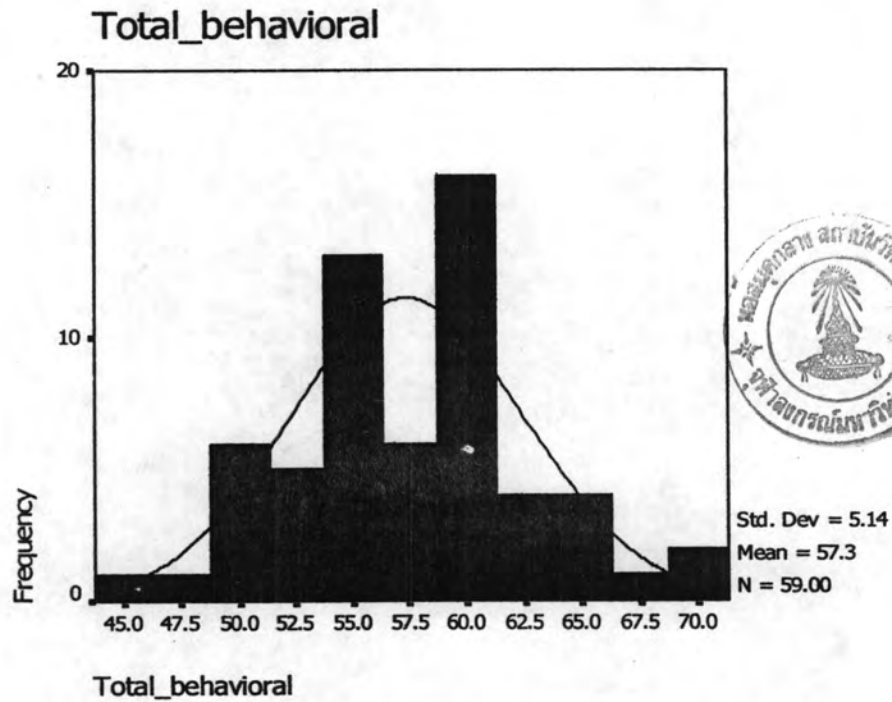
ตารางที่ 12 แสดงร้อยละ และค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมลดน้ำหนักของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีภาวะน้ำหนักเกินหรือโรคอ้วน (N = 59)

ข้อความ	ปฏิบัติ เป็นประจำ	ปฏิบัติ บ่อย	ปฏิบัติ บางครั้ง	ไม่ ปฏิบัติ	ค่าเฉลี่ย
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1.นักเรียนงดอาหารมือเย็น	5.1	16.9	54.2	23.7	2.97
2.นักเรียนงดอาหารมือเช้า	18.6	30.5	20.3	30.5	2.63
3.นักเรียนควบคุมอาหาร	8.5	15.3	57.6	18.6	2.14
4.นักเรียนรับประทานอาหารวันละ 3 มื้อ	27.1	30.5	39.0	3.4	2.81
5.นักเรียนรับประทานผัก	50.8	20.3	27.1	1.7	3.20
6.นักเรียนจำกัดอาหารประเภทไขมัน	10.2	20.3	54.2	15.3	2.25
7.นักเรียนจำกัดอาหารประเภทแป้ง	10.2	20.3	49.2	20.3	2.20
8.นักเรียนจำกัดอาหารหวาน	16.9	20.3	45.8	16.9	2.37
9.นักเรียนรับประทานอาหารว่างระหว่างมือ(ของว่างจุกจิก)	16.9	33.9	35.6	13.6	2.54
10.นักเรียนออกกำลังกายอย่างน้อย 3 ครั้งต่อสัปดาห์	15.3	23.7	42.4	18.6	2.36
11.นักเรียนทำให้อาเจียนหลังรับประทานอาหาร	1.7	5.1	8.5	84.7	3.76
12.นักเรียนใช้บริการลดน้ำหนักของสถานบริการลดน้ำหนัก	5.1	3.4	11.9	79.7	3.66
13.นักเรียนรับประทานยาลดน้ำหนัก	1.7	3.4	5.1	89.8	3.83
14.นักเรียนรับประทานยาระบาย	0	5.1	16.9	78.0	3.73
15.นักเรียนคั้นน้ำเปล่าอย่างน้อยวันละ 6-8 แก้ว	52.5	27.1	20.3	0	3.32
16.นักเรียนใช้สมุนไพร หรือ คั้นชาเพื่อลดน้ำหนัก	1.7	11.9	35.6	50.8	1.64
17.นักเรียนรับประทานอาหารครบ 5 หมู่	33.9	33.9	25.4	6.8	2.95
18.นักเรียนฝังเข็มเพื่อลดน้ำหนัก	3.4	3.4	1.7	91.5	3.81
19.นักเรียนรับประทานผลไม้ที่มีรสหวานจัด	11.9	16.9	50.8	20.3	2.80
20.นักเรียนนอนน้อยกว่าวันละ 8 ชั่วโมง	23.7	23.7	45.8	6.8	2.36

ภาพที่ 1 ภาพฮิสโทแกรมคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาเรื่องโรคฮันหรือภาวะน้ำหนักเกิน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีภาวะน้ำหนักเกินหรือโรคฮัน (N = 59)

จำนวนนักเรียน(คน)

คะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาเรื่องโรคฮันหรือภาวะน้ำหนักเกิน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาเรื่องโรคฮันหรือภาวะน้ำหนักเกินของ
นักเรียน เท่ากับ 57.3 คะแนนรวมพฤติกรรมการเผชิญปัญหาเรื่องโรคฮันหรือภาวะน้ำหนักเกิน
ที่เป็นไปได้ของแบบสอบถาม คือ 20-80 คะแนน ค่ากลางอยู่ที่ 57

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์แบบตัวแปรเชิงเดียว (Univariate analysis)

ความแตกต่างของพฤติกรรมการเผชิญปัญหาเรื่องโรคอ้วนหรือภาวะน้ำหนักเกินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีภาวะโรคอ้วนและน้ำหนักเกิน ตามข้อมูลส่วนบุคคล พบว่าได้ผลเป็นดังนี้

ตารางที่ 13 แสดงการทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเผชิญปัญหาเรื่องโรคอ้วนหรือภาวะน้ำหนักเกินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีโรคอ้วนหรือภาวะน้ำหนักเกิน โดยใช้ Independence t-test (N = 59)

ตัวแปร	Mean	SD	t	df	p-value
เพศ					
ชาย	58.05	5.38	1.260	57	0.213
หญิง	56.36	4.73			
อายุ					
≤ 15 ปี	57.27	5.19	-0.298	57	0.767
> 15 ปี	58.00	5.09			
รายได้ประจำเดือน(บาท)					
≤ 3,000	57.10	5.07	-0.444	57	0.659
> 3,000	57.72	5.36			

ตารางที่ 14 แสดงค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สันของตัวแปรต่างๆ กับพฤติกรรมการลดน้ำหนักของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีโรคอ้วนหรือภาวะน้ำหนักเกิน (N = 59)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ (r)	p-value
น้ำหนัก	0.330	0.011*
ส่วนสูง	0.334	0.010*
ดัชนีมวลกาย	0.202	0.126
ทัศนคติ	0.090	0.497
อึดทนโน้ตสน์	0.197	0.134
การเผชิญปัญหา		
- ด้านใช้ความสามารถตนเอง	0.234	0.074
- ด้านอาศัยแหล่งสนับสนุนอื่น	0.230	0.080
- ด้านหลีกเลี่ยงปัญหา	0.055	0.680

จากตารางที่ 14 พบว่าเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยดังกล่าวของกลุ่มตัวอย่างที่มีโรคอ้วนหรือภาวะน้ำหนักเกินกับพฤติกรรมการลดน้ำหนักโดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลดน้ำหนักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ น้ำหนัก ส่วนสูง โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการลดน้ำหนัก

ตอนที่ 3 แสดงผลการวิจัยโดยวิเคราะห์แบบตัวแปรเชิงซ้อน (Multivariate analysis)

ผู้วิจัยได้เลือกตัวแปรอิสระจากการวิเคราะห์เบื้องต้นของตัวแปรที่ละคู่ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามใน Model แรกในตารางที่ 15 นำไปวิเคราะห์ด้วยวิธี Multiple Linear Regression โดยใช้วิธี Enter หลังจากนั้นเลือกตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามที่มีนัยสำคัญ ออกจาก Model ที่ละตัว เพื่อให้ได้ Model สุดท้ายดังสมการที่นำเสนอ ในตารางที่ 16

ตารางที่ 15 ตัวแปรที่สามารถอธิบายพฤติกรรมการเผชิญปัญหาเรื่องโรคอ้วนหรือภาวะน้ำหนักเกินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร Model 1 (N =59)

ตัวแปร	B	S.E B	Beta	t	Sig
น้ำหนัก	0.096	0.061	0.220	1.558	
0.125					
ส่วนสูง	0.156	0.067	0.228	1.614	
0.112					
ค่าคงที่(Constant)	23.898	14.270		1.675	
0.100					
<hr/>					
R = 0.386	R ² = 0.149	S.E. est. = 8.31	F = 4.889	Sig = 0.011	

ตารางที่ 16 ตัวแปรที่สามารถอธิบายพฤติกรรมการเผชิญปัญหาเรื่องโรคฮันหรือภาวะน้ำหนักเกิน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร Model สุดท้าย (N=59)

ตัวแปร	B	S.E B	Beta	t
ส่วนสูง	0.229	0.086	0.334	2.678
ค่าคงที่(Constant)	19.463	14.157		1.375

R = 0.334   R² = 0.112   S.E. est. = 4.891   F = 7.173   Sig = 0.010

จากตารางที่ 16 พบว่าในบรรดาตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
คือ น้ำหนัก ส่วนสูง สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลง ของตัวแปรตามได้ร้อยละ 11.2 และสมการที่
ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สามารถเขียนเป็นสมการจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุได้ดังนี้

$$Y = 19.50 + 0.23X$$

โดยที่

Y = พฤติกรรมการเผชิญปัญหาเรื่องโรคฮันหรือภาวะน้ำหนักเกิน
X = ส่วนสูง